

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnishtvu naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t.j. vse administrativne stvari.

Pravda dr. Starčević-Gržanić.

Najviše sodišče v trojednej kraljevini izreklo je svojo razsodbo in ž njo končana je pravda, katera, kakor je dobro opomnil branitelj dr. Hinković, zavzema pozornost vseh razumnikov tudi izven hrvatskih mej. Vsled te razsodbe prebiti bode dr. Davidu Stačeviću in Gržaniću še več nego dva meseca v zaporu in prehudo se morata pokoriti za znane dogodke v 5. dan oktobra.

Ne spodobi se nam kritikovati razsodbe „stola sedmorice“, vendar si ne moremo kaj, da ne bi posneli glavnih podatkov, ki jih priobčuje v tej zadevi jako vrlo uredovani „Agrar Tagblatt“ v svoji včerajšnji številki pod naslovom „Gedanken zur Kassationsverhandlung Starčević-Gržanić“.

Rečena obravnava zbrala bi bila gotovo veliko občinstva v lepih prostorih nekdanje „Dvorane“, da se ustopnice neso delile s strogostjo, ki se s pojmovi javnosti jako slabo strinja. Galerije bile so prazne, v parterji pa je bil krasni spol v večini, ker so se damam ustopnice s posebno radodarnostjo delile, iz česar so zastopniki možkega spola sklepali, da se bode nežnemu spolu po bodočem volilnem redu priznala pasivna in aktivna volilna pravica. Kdor je opazoval stoično mirnost, s katero so dame poslušale govor nadpravnik, polotila se ga je hkratu misel, kako dobro bi bilo, ko bi dame imele večine v saboru.

Mirnost v dvorani strinjala se je popolnem z grobno tišino v okolici Zagreba, kjer so se pa jako obširne policijske priprave in množina oborožene sile pokazale popolnem nepotrebne, kajti prav nič ni motilo vnanjega miru.

O razsodbi ni ničesar reči, kajti „res judicata“ zmatrati je za resnico. A opozoriti treba na zanimivost, da se je dejanje zatožencev na čvetero načinov kvalifikovalo. In baš ta kvaterna daje najmirnejšemu meščanu premišljevat.

Državno pravdnništvo v Zagrebu našlo je v dejanji zatožencev hudodelstvo javnega nasilstva vsled izsilovanja proti osobi bana ter je v tem zmislu sestavilo zatožbo. Sodišče pa je zavrglo to kvalifikacijo ter našlo, da dejanje zatožencev ni bilo naperjeno proti banu, ampak proti deželnemu zboru kot takemu. Obsodilo je torej zatoženca zaradi hudodelstva javnega nasilstva, ker sta motila delovanje deželnega zbora.

Državni nadpravnik pa je zavrgel obe navedeni kvalifikaciji in izumil je tretjo, ter na podlagi činjenic sestavil hudodelstvo javnega nasilstva po §. 81. kaz. zak., ki velja tedaj, kadar se kaka uradna osoba v svojem uradovanju siloma ovira.

Kasacijsko sodišče pa ni našlo v dogodkih niti javnega nasilstva, niti hudodelstva, niti prestopka, ampak jednostavno le poskus prestopka. Torej je v tem slučaju sodilo se o dejanji, ki se je na čvetero načinov kvalifikovalo, pri katerem niti pravdnništvo in nadpravništvo nista bila istega mnenja, akoravno bi se smelo domnevati, da v tako eminentno važni politiški zadevi državno pravdnništvo zatožbe ni kar na svojo roko pričelo.

Začetkom članka omenjeni dnevnik obžaluje potem, da v Hrvatskej nema generalne prokurature, ki bi imela jedino skrbeti le za čistost zakonov, a izraža upanje, da se bode ta nedostatek odpravil.

Gledé obsodbe dr. Starčevića in Gržanića opomniti nam je samo še to. Po predvčerajšnji obsodbi podaljšal se jima je sicer zapor, a ker sta obsojena samo zaradi poskusa prestopka, nema obsodba nikakih zlih nasledkov, dočim bi po prvi obsodbi dr. Starčević izgubil doktorstvo in ne smel več odvetnikovati in bi obsodba zaradi hudodelstva imela še druge neprijetne posledice. V vsej tej pravdi, ki nam razmere v trojedni kraljevini kaže v jako tožnih bojah, je to jedini del, ki nekoliko olajša izredno razburjenost, ki je vsacega prevzela, kdor je pazno čital prisiljeno, v drugih parlamentarnih deželah nemogočo pravdo.

Deželni zbor kranjski.

(XX. seja dne 22. januarja 1886.)

(Dalje.)

Poslanec prof. Šuklje omenja, da je ta zadeva načelno rešena. V 11. seji zadnjega zasedanja naročeno je bilo deželnemu odboru, da se ima primerno posestvo za deželno kmetijsko in sadjarsko šolo na Dolenjskem poiskati in kupiti. Vpraša se le, je li deželni odbor svojo nalogo izvršil. Reči se mora, da jako dobro. Graščina Grm je najpripravnejše posestvo za tako šolo, poslopje obširno, čeprav poprav potrebno, zemljišče vzgledno arondovano, lega njegova tik Novega mesta na holmci, na razpotji več cest. Pridelki se bodo lahko prodajali v Novem mestu, in vedno se je priganjalo, da naj bode kmetijska šola na Dolenjskem, katerej

želji se z današnjim predlogom popolnem ustreže. Cena za nakup je tako mala, da se mora trditi, da je ta nakup izvrstna investicija deželnega premoženja.

Trditev poslanca g. Lavrenčiča, da se je ravnalo nepremišljeno, ni opravičena. Pred nekimi leti je posestnik ravno za ta svet, kateri se hoče nakupiti, terjal **62.000 gld.**, danes stoji samo 30.892 gld. Poslanec g. Lavrenčič misli, da se vrši vsa obravnava o tej stvari prehitro. To ni res. Že štirinajst let uleče se zadeva kmetijske šole na Dolenjskem po obravnava deželnega zbora, deželnega odbora, centralnega odbora kmetijske družbe, podružnic kmetijskih na Dolenjskem, posebno Novomeške in občnih zborov c. kr. kmetijske družbe za Kranjsko. Ta zadeva se vendar ne da več odlašati, kajti na sv. Miklavža dan l. 1872 sklenila se je ustanova kmetijske šole na Dolenjskem po predlogu ranjkega dr. Bleiweis-a in ranjki dr. Razlag je predlog podpiral z vsem prepričevalnim naidušenjem. Sklepi, ki so se takrat storili, bili so dosti dalje segajoči, kar se danes želi in utrditi hoče, je dokaj ponižnejše, nego se je sklevalo takrat. Če se zadeva kmetijske šole danes zopet zavleče, potem vedo Dolenjci, kje da so, namreč tam, kjer so bili pred 14 leti, potem vedó, da se hoče potisniti vsa zadeva dolenjske kmetijske šole, ad calendae graecas. Pokazalo se bode, da za Dolenjsko res ni druge hrane, kakor ista, ki se je oni dan omenjala, hrana po stenografičnih zapisnikih, katera pa Dolenjcem nikakor ne ugaja, ker njim ničesa ne koristi. Zato prosi, naj bi poslanci glasovali za nasvetovane predloge gospodarskega odseka. (Dobro! Dobro! na levi.)

Poslanec baron Schwegel pravi, da stoji popolnem na stališči predgovornika, a naglašá, da je nekoliko že ugovarjal nasvetom, ki so danes predloženi, v gospodarskem odseka. Zahtevalo se je v razpisu 20 oral njiv in vrtov in 8 oral vinogradov; a posestvo, katero se priporoča v nakup, pa ima več njiv in le 4 orala vinogradov. Baron Schwegel misli tudi, da je vprašanje, ali se namerava tam napraviti tudi kmetijska šola in ali ne gre samo za to, preseliti Slapsko vinarsko in sadjarsko šolo, ker je že baje kmetijsko ministerstvo izreklo pomisleke, ali je res tako silna potreba, da se Slapska šola prestavi na Dolenjsko.

Poročevalec poslanec Detela pravi, da je trditev g. poslanca Lavrenčič-a jako neopravičena,

LISTEK.

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman.

(Spisal Charles Nodier, poslovenil Jos. Kržišnik.)

(Dalje.)

XV.

Zakaj ježiš tako, gledajoč me, krvave si lase? Zakaj upiraš name te oči, katerih osušena zenica je izginola iz očne vzdolbine? Jaz te nisem umoril.

Shakespeare.

Vas bodem li povsod videval, sence umorjencev, s širokimi žoltimi ranami? In vas, razjokane matere, kaže mi te plamene, katerih strašni jeziki ližejo zibel vaših prvorojencev?

Shiller.

Tonica je ostala dolgo časa pogreznena v spanju podobno stanje. Zdelo se je, kakor bi jej srca ne burilo nikako čuvstvo, in ta mir je bil tolik, imel se je preroditi, kakor je vse kazalo, v tak smrten vihar, da so se tresli, boje se njegovega

prestanka. Vender osvestila se je, ne javljajoč nikake bolesti. Ozirala se je z negotovostjo okrog in potezala roko čez čelo, trude se razjasniti si nepokočno dvojbo.

— Dobro vem, pravi naposled, vem, kde je. Drevi jo zopet najdem.

Ficér, najmlajši razbojnik, približa se jej, da razpozna nje stanje. Ona se mu nasmeje, kakor znanej osobi, ker on je govoril sinoči z njo v imeni Ivana Zbogarja.

— Čakala sem vas že dolgo časa, nadaljuje. Rada bi znala, s kako kaznijo kaznujete radovedneže, če prodro na vaša svetkavanja nepovabljeni. Poznajem mlado deklico . . . Toda priporočam vam, da čuvate to skrivnost v imeni onega, kar vam je najdražje na sveti . . . Obljubite mi, da nikoli nikomur ne omenite o tem.

Mladenič jo gleda z rosnimi očmi, ker opazil je, da jej um blodi.

— Čaj, pravi mu se strméčim glasom, to so solze! mislila sem, da se ne plače več. Ne prikričaj mi svojih solz. A jaz, jaz že ne morem jokati.

Spominam se, da sem videla nekoga drugega, na nekem kraju, kjer se me niso nadejali, nekoga drugega, kateri je tudi plakal. Mislim, da bi to mogel biti ti, ker obraz mu je bil zakrit, da ga nisem mogla razpoznati.

— Neznani mi je on kakor vam, odgovori Ficer. Malokdo iz nas ga je videl drugače nego skvozi ono naličje ali skvozi šlemov vizir. Samo stari naši vojniki so ga zrl razkritega v bojih; a zelo redkoma dojde v Devin ter prikazuje se le z zagrnjenim licem, odkler preletamo brez nevarnosti beneške pokrajine. Naš načelnik je.

— Kje je? zapraša mrzlo Tonica. On tedaj ne ve, da sem jaz tukaj?

— Ve, a ne upa se vam pokazati, boje se, da ne bi vas njegova navzočnost vzburla ter bi mu očitali pomoto, vsled koje so vas ujeli.

— Ujeli! govoriš! Tonica je prostejša nego vzduh! Še to noč šetala sem se daleč od tod po sladostnih gozdih, koder sem dihala tako čist vzduh! Nikedar nisem še videla toliko cvetic! Sestra moja je bila z menoj tam; hotela je tam ostati. Hodila

da bi se za nakup posestva odločenih 38.000 gl. zavrilo, kajti ta graščina veljala je prej 62.000 gl. in še lansko leto zahtevalo se je 48.000 gl. za to posestvo. Šola ta ni nikako darilo za Dolenjce. Vipavci so imeli že dovolj časa vinarsko šolo in prilike do volj se v tej stroki izuriti. Napravile pa se bodo gotovo tudi za Vipavce štipendije in se njim bode na ta način omogočilo, obiskovati dolenjsko kmetijsko šolo. Posestva takega, kakršno se je zahtevala v razpisu, ni bilo mogoče deželnemu odboru dobiti. To pa menda ne bode na škodo, ako se razpolaga z večjim zemljiščem, saj se lahko proda, ali dá v najem, če je kaj preveč, torej so taki pomisleki neopravičeni. Poročevalec Detela misli, da tudi to ni umestno, kar je nasprotna (nemška) stranka zahtevala v odseku, da bi deželni zbor odobril nakup graščine Grm ali druge graščine le s tem pogojem, ako kmetijsko ministerstvo dovoli najmanj 20.000 gl. podpore, ker vendar ne gre ministerstvu sile delati, in mu naročati, koliko bi moralo dati podpore. Preide se potem v podrobni razgovor. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 3. marca.

Načrti za regulovanje galiških rek so že napravljani in se bodo v kratkem odposlali na Dunaj, da bode vlada že do Velike noči mogla **državnemu zboru** predložiti dotično predlogo. — Državnemu zboru je došlo že 400 prošenj, da bi spremenil §. 75 obrtnega reda, ki govori o nedelj-skem počitku.

Kakor „Pokrok“ javlja, vrnila se je neka česka pisana uloga na **ministerstvo vnanjih zadev** z opazko, da se jej mora priložiti nemški avtentični prevod. Mi tukaj nečemo razpravljati, ali se to strinja z narodno enakopravnostjo, a to kaže, kako se Čehi prizadevajo povsod pridobiti veljavo svojemu jeziku, da že na ministerstvo vnanjih zadev ulagajo česke uloge. Čehi energično zagovarjajo sedanjo vlado, a zato neso pripravljene odstopiti od nobene svojih pravic. Z Nemci žele sporazumljenja, a zato pa zahtevajo, da bode češčina povsod, tudi na najvišjih mestih enakopravna z nemščino.

V **ogerskem** državnem zboru začela se je debata o reformi municipijske uprave. Vladna predloga hoče uvesti večji centralizem v upravi. Uradniki se pa bodo še nadalje volili, kakor so se dosedaj. Prvih govornikov ni nobeden nič posebnega povedal, niti za vladno predlogo, niti proti njej. Jedino to je vredno, da se omeni, da je več govornikov večine in opozicije izjavilo se za imenovanje uradnikov. Na ta način bi se dobili sposobnejši uradniki, kakor se pa sedaj.

Vnanje države.

Ker srbska vlada nikakor ni hotela vsprejeti mirovnega predloga, formuloval je turški zastopnik v Belem gradu in objavil ministru vnanjih zadev nov predlog, ki je jako podoben srbskemu. Ta predlog je vsprejela srbska vlada in dala podobne instrukcije Mijatoviću. Mir mej **Bolgarijo** in **Srbijo** bode tedaj kmalu sklenen. Novi turški predlog se glasi: „Mir mej Srbijo in Bolgarijo je sklenen, ko se podpiše ta pogodba. Ratiifikacije izmenjajo se v 14 dneh, če mogoče še prej v Bukureštu.“ Diplomatična zveza mej Bolgarijo in Srbijo se tedaj ne bode zopet ustanovila. Mej obema državama bode nekako nenormalno razmerje. Srbska vlada se nikakor neče sprijazniti z Bolgarijo. Tudi demobilizovati nečejo Srbi, ampak hočejo čakati, kako se daljši dogodki razvijo. Skoro ves prvi sklic odposlali so v Niš in druge kraje, ki so blizu meje. Sedaj se je že sklica druga rezerva topništva.

sem češče tja, ko sem bila še mlajša; ali nikoli nisem šla tja z materjo. Od onega časa promenilo se je moje življenje zelo.

Tonica naslanja glavo na roke, in trepalnice se jej zapro. Polt jej odihajo vzmrkle barve, ustnice so jej, kakor bi jih bila osušila vroča mrzlica. Smeje se ter ihti.

Nje usoda je bila dopolnjena. Že ni imela družega varstva na zemlji razen varstva onega grozobudnega ljubavnika, kateri se jej je tako skrivnostno pojavil v Farnedi; bil je Ivan Zbogar sam. Njegova ljubezen bedela je nad njo s toliko skrbljivostjo in tako čistoto, da bi bila brez dvojbe strmela, če je ne bi oviral blodeči um, da bi razmišljala o svojem stanju. Privabili so iz Sestijanskih koč deklet, da so jej stregle ter jo čvale, slavne zdravniko so pozvali ali jih unesi iz bližnjih mest, da so jo zdravili z največo pozornostjo. Duhovnik, že dolgo časa razbojnikov ujetnik, on, ki je opravljal posmrtnico za gospo Albertovo v podzemeljskem hramu, za to ceremonijo preobražen v kapelo, duhovnik prežal je poleg nje postelje na trenotja, ko se je zavela ter jo je bolezen malo ostavila, da jej

Municija se hitro prevaža v Niš. Kakor se kaže, hoče se Srbija dobro pripraviti, da lahko takoj začne vojno, ko bi se razmere za njo ugodnejše zasukale.

Preiskave so pokazale razne zlorabe v **srbske** vojski, več častnikov je zaradi tega bilo degradovanih ali pa premeščenih. Srbija hoteč tirati visoko politiko, zanemarjala je razmere doma in zlasti v vojski se je mnogo gnjilega nabralo. Slaba uprava je pomagala raznim izprijemcem in neznačajnejšem do boljših mest. Sedaj, ko je prišel kritičen čas, pa mora nositi Srbija slabe posledice vohunstva in klečeplastva. Globoko je propala država, katero so še nedavno zaradi lepega reda nazivali „jugoslovanski Pijemont“. — Volitve v občinske odbore, ki so se zadnje dni vršile, so za vlado ugodno izpale. Drugačnega izida pri sedanjih razmerah niti pričakovati ni bilo, ko ima vlada vsa sredstva na razpolaganje in vsakega zapro, kdor za vlado ne glasuje.

Knez Aleksander izdal je zopet ukaz, ki bode še bolj zjedini **Bolgarijo** in **Vzhodno Rumelijo**. V obeh državah se bode uvela ista denarna veljava. Ta naredba bode olajšala trgovino mej obema deželama.

Velevlasti nameravajo zahtevati od **Grške**, da naj hitro demobilizuje. S tem utegnejo grškej vladi le ustreči, ker mobilizacija je že požrla mnogo denarja, ne da bi bila kaj koristila. Vojne Grki tako sedaj ne bodo začeli, kajti ugodni čas so zamudili. Turki so se pobotali z Bolgari, mej Srbijo in Bolgarijo bode kmalu mir sklenen, tedaj bi Turčija lahko velike sile postavila proti Grškej, ko jej od nobene strani ne preti nevarnost. Po kopnem Grki nemajo nobenega upanja, da bi dosegli kak vspeh, vojevanja po morji pa ne puste velevlasti.

Kakor se poroča iz Merva, so **Rusi** 13. t. m. slovesno zaseli Penždeh, katero mesto se je njim priznalo pri urejenju rusko-afganske meje. Prebivalstvo več sel, katera še ostanejo afganska, se je pa preselilo na rusko zemljo.

Dopisi.

Iz Šmartna pri Litiji 2. marca. [Izv. dopis.] Pred malo dnevi naznanil je nek dopisnik, da napravi tukajšnja požarna bramba 21. p. m. „veliko“ veselico. O tej veselici je g. dopisnik slišal le nekaj zvoniti ter se požuril, to novico brzo na veliki zvon obesiti. Da je požarna bramba namerala veselico napraviti, je istina. Toda ne v omenjen dan, ampak tukajšnji pevci hoteli so razveseliti, tolikanj za petje uneto občinstvo s tem, da se napravi „pevski“ večer, kojega dohodki porabili bi se za potrebne muzikalije i. dr. (Pevski zbor obstoji iz 4 kvartetov, treba je tedaj bilo mnogo pisanja in stroškov.) Po dogovoru pevecov s požarno brambo so prvi svoj „pevski“ večer opustili, ter obljubili sodelovati pri veselici, kojo misli požarna bramba v svojo korist napraviti. Dan te veselice določil se je na 28. p. m. Toliko tedaj v pojasnilo one „velike veselice požarne brambe“, katero bi sl. občinstvo zastoj pričakovalo.

Ker ni bilo razen gorí omenjenega dopisa natančnejega vabila k veselici, opisati Vam hočem ob kratkem „prvo“ veselico požarne brambe pod načelstvom g. Adlešiča.

Veselica vršila se je v g. Wakonig-a prostorih, kateri so bili res prav okusno okrašeni. Videlo se je, da ima gospod, ki je bil toli „prijazen“, da je dekoracijo oskrbel, za jednake stvari dober okus, da umeje to stroko. Hvala mu!

Veselica otvorila se je s petjem pod vodstvom g. Bartl-na. Pevci podali so nam celo vrsto (8)

je vdihal nebesno tolažilo. Celo te divje ljudi, katerih duša je dotle samo o krvi snivala, očistila je tolika nedolžnost in genola tolika nesreča, da so jo obsipali z znaki najnežnejše in najmilejše pokorščine.

Tonica se je privadila videti jih in pripovedovati jim o čudnih mamilih, sledečih se v nje bolnej domišljiji. Samo Ivan Zbogar se ni upal prikazati poleg nje, obraz zakrit z naličjem ali vizirrom, sicer razen le tedaj, ko je spala ali ko jo je duševna blodnja napala, da ni poznala nobene stvari okrog sebe; tedaj jej je nudil, da je ogledovala ljubljeno osebo, ne da bi se bilo treba bati, da jej udihne strah ali grozo. A klečecemu nekega dne pri nje nogah, že mu je nemožno zadržavati poječa ga čuvstva.

— Tonica! vsklikne z ihtečim glasom, Tonica! draga Tonica!

Ona se obrne proti njemu ter sladko zre vanj. On misli odhiteti, a ona ga z migom pozove nazaj. Nagne jej glavo na prsi ter se drži pokorno in pozorljivo.

— Tonica! pravi ona po kratkem molki, mi-

lepih pesnij, različnega obsega kakor „Slovan“, „Avstrija moja“, „Domovina“, „Solza“, „Sladko spavaj“, „Na goro“. Vmes tudi komičnih: „Bedasti Žan“, „Mihova ženitev“, katere so občinstvu posebno dopadale, ni manjkalo. Kakor vselej tako tudi danes se o naših vrlih pevcih moremo le pohvalno izreči. Zato le tako vrolo, vztrajno naprej! Po dokončanem petji pričel se je ples, katerega se je staro in mlado do ranega jutra prav živo udeleževalo.

Občinstva zbralo se je sploh zelo veliko, ker že radovednost do uniformovanih gasilcev, do mikavnega sporeda, do petja, privela je mnogo občinstva na veselico. Tudi sosednih Litijcev videlo se je precejšnje število. „Slava jim“.

H koncu želim sl. društvu, da bi nam v zvezi s pevci kmalu podalo kak zabavni večer sebi v korist, nam v razveseljevanje. Dohodki veselice znašajo čez 60 gl. Po odbitih stroških utegne ostati kakih 30 gl. za društvene potrebe.

Zrno do zrna pogača.

Šmarčan.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 2. marca.

Predseduje župan Grasselli. Navzočnih je 26 mestnih odbornikov. Overovateljema zapisnika določi g. župan odbornika Kleina in dr. Stareta. Predno se prične razpravljati dnevni red, prijavi odbornik Hribar nujni predlog, da bi mestni zbor sklenil resolucijo proti predlogu poslanca barona Scharschmida, predloženemu v državnem zboru, da bi se namreč proglasila nemščina državnim jezikom v Avstriji (Cislitaviji). Predlog je nujen zato, ker se bode o barona Scharschmida predlogu baje obravnavalo že v prihodnji petek v državnem zboru. Nujnost predloga se jednoglasno odobri.

Mestni odbornik Hribar potem utemeljuje svoj predlog rekoč, da ko je presvetli cesar proglasil ustavnost, čul se je vesel klic po vseh deželah avstrijskega cesarstva, kajti zaznalo se je, da bodo odslej vsi narodi avstrijski enakopravni.

Pred 25 leti izrazila se je ta vzvišena cesarska volja in dasi je bil prvotni namen pozneje nekoliko pokažen, bila je le v decemberski ustavi v členu 19. zajamčena ravnopravnost vseh avstrijskih narodov v šoli in pri uradih. V praksi žalibog seveda se še doslej ni izvršila dotična določba in nemški narod uživa velike prednosti. Koliko se je slovanskemu narodu, koliko drugim narodom v Avstriji boriti za ravnopravnost! Ko bi se vsprejel imenovani predlog, bi Nemci s tem slovanske narode v obraz udarili, dobili bi potem postavno supremacijo in drugi narodi bili bi inferijorni v Avstriji. Zoper proglašenje nemškega kot državnega jezika mora se vsak Nenemec upirati in dolžnost je tudi mestnega zastopa, da v tej zadevi svoj glas povzdigne, da baron Scharschmidov predlog ne postane zakon. Sklep, predložiti Scharschmidov predlog bil je v poslednjem času storjen, ko je Bismarck kakor znano, govoril proti Poljakom in so mu na tem naši Nemci čestitali.

Govornik nasvetuje potem sledečo resolucijo:

I. 1. Z ozirom na to, da vsi narodi naše države po istih zakonih in naredbah odrajujejo, krvni in denarni davek in tedaj enakomerno skrbje za obstoj, razvoj in moč države;

2. z ozirom na to, da članek XIX. državne

slim, da je v istini to moje ime, imela sem ga v hiši, kder sem bila rojena in tedaj se mi je obetal, da bodem srečna. Poslušaj, nadaljuje, prijemši razbojnika za roko, hočem ti nekaj zaupati. Za prve moje mladosti, ko sem mislila, da je tako prijetno in sladko živeti, ko mi ni ožigala kri žil, ko mi niso ožigale solze lic, ko nisem videla duhov, letajočih po grmovji, kateri otvarjajo zemljo, udarivši z nogami ob njo, kateri vzdobe v njej globočjša brezna nego je morje ter napravijo, da brubne ogneno vrelo ven; ko duše razbojnikov, kateri nimajo zavetja v grobi, niso hodile skakat in zvirat se okolo mene, kruto se smejoč, ko mi vzdramivšej še ni bilo treba odtrgati v lase mi zapletene kače, kače, katere od modrikastega strupa peneča glava mi je počivala na vratu... takrat potoval je po zemlji angelj s potezami, da bi bili omečili otcemorca; ali samo videla sem ga, ker ga je Bog pozval nazaj, ko je bila njegova sreča ljubosumna na mojo in jaz imenovala sem ga Lotarja, svojega Lotarja... Spominam se, da sva imela v zelo udaljenih gorah palačo. A nikoli nisem mogla najti poti tja.

(Dalje prih.)

osnovne postavbe zagotavlja vsem narodom avstrijskim jednake jezikovne pravice;

3. z ozirom na to, da se po predlogu poslanca barona Scharschmida imajo državljane nemške narodnosti povzdigniti nad državljane ostalih narodnostij avstrijskih, ker je čisto neopravičeno v ustroju in neutemeljeno v zgodovinskem razvoju naše mnogojezične države in konečno

4. z ozirom na to, da se ima njihovemu jeziku priznati popolna in vsestranska veljava v vsem državnem ustroju, v tem, da se imajo jeziki drugih narodov proglasiti skoro čisto za brezpravne — izreka mestni zbor Ljubljanski, da bi se z vsprejetjem in uzakonjenjem tega predloga porušile najvažnejše določbe državnih osnovnih zakonov, uničile najimunitnejše pravice nemških narodov ter uvel mej njimi z jedne, in tako na višo stopinjo veljave postavljenim nemškim narodom z druge strani, neprenehljiv boj, ki bi bil v veliko škodo napredku države in bi slabil nje moč na zunaj.

II. Ta resolucija naj se priobči poslancu Ljubljanskega mesta, Nj. Preuzvišenosti gospodu Dragotinu grofu Hohenwartu s prošnjo, da vso svojo veljavo porabi v to, da se ne vsprejme predlog poslanca barona Scharschmida.

Resolucija vsprejme se jednoglasno.

(Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Umrli) je danes zjutraj blagajnik in pristav c. kr. kmetijske družbe kranjske, gosp. Andrej Brus, 80 let star po dolgej bolezni. Gosp. Brus bil je pod ranjnim knezoškofom Wolfom oskrbnik škofovskih posestev, kateri posel je opravljal, dokler ni zasedel knezoškofijskega sedeža Ljubljanskega dr. Pogačar. Takrat je g. Brus odstopil in bil delaven le še za kmetijsko družbo kranjsko. Svoj posel kot pristav in blagajnik izpolnoval je več desetletij v jako prijateljskem občevanju z ranjnim dr. Bleiweis-om in bil zaradi zaslug odlikovan z zlatim križcem za zasluge. Še le lansko leto praznoval je centralni odbor kmetijske družbe 80letnico g. Brus-a in mu poklonil pri tej priliki zlato tobačnico. Bodi blagemu pokojniku zemljica lahka!

— (V Zagrebu) bil je v ponedeljek obsojen tudi mestni odbornik in stavbeni mojster Ivan Plochberger, ker je takrat, ko se je proglasila prva obsodba proti dr. Starčeviću in Gržaniću na ulici kričal: „Krepao ban!“ — „Pereat Khuen!“ — „Khueni štrik za vrat“. Dasi omenjenih zatoženčevih klicev ni nihče drugi čul kakor samo dva detektiva, dasi je bilo takrat razburjenje splošno, dasi je zagovornik dognal, da nedostaje kvalifikacije in subjektivnega dejanskega dokaza, bil je vendar Plochberger obsojen na šest mesecev v ječo, zadela ga je torej najvišja kazen, ki je v takem slučaju sploh mogoča. Olajšujočih momentov sodišče ni našlo niti jednega, obtežujoče pa je bilo to, ker je Plochberger mestni odbornik.

— (Začasni odbor podružnice Šaleške doline) družbe sv. Cirila in Metoda nanzanja, da so se pravila od strani visoke vlade odobrila, ter uljudno vabi, udeležiti se prvega rednega občnega zbora dne 8. t. m. ob 4. uri popoldne v prostorih Šaleške čitalnice v Šoštanj.

— („Vrtec. Časopis s podobami za slovensko mladino“) ima v 3. številki naslednjo vsebino: Pobožna predica. (Iz nemškega po J. N. Vogl-u.) Fr. Krek. — Zlata ptičica. Pripovedka. (Iz „Hrvatske Omladine“ preložil Iv. Tomšič.) — Božja solza. Jos. Lavrič. — Mladostno veselje. J. L.—l. — Dobri in poslušni Tine. — Pisma mlademu prijatelju. — Hudobna Vila. (Slovenska po Valjavci.) — Mucke ali mačke. — Nazaj, oh nazaj! Pesen. A. Pin. — Listje in cvetje. — „Vrtec“ je jako dobro uredovan in stoji za vse leto 2 gl. 60 kr., za pol leta 1 gl. 30 kr.

— („Dolenjskih Novic“) izšla je 5. številka. Vsebinska: Delovanje deželnega zbora z ozirom na Dolenjsko. — Vlahi. (Podlistek). Dalje. — Posojilnica v Krškem. — Kaj je novega? — Gospodarske stvari. — Dopisi. — Domače vesti. — Razne vesti.

— (Dijaki, ki popadajo) Z Dunaja dobili so Zagrebški listi vest, po kateri je stoprav umljivo, zakaj se je ogerska vlada toli požurila in odposlala k slavnemu Pasteurju na Francosko zdravnik, da se priučiti metodi proti steklini. Na Dunaji se je zadnji čas večkrat pripetilo, da so madjarski dijaki napali svoje vrstnike inih narodnostij in je ogrižli. Tako se je nekoč zgodilo, da je celo predsed-

nik nekega ogerskega dijaškega društva nekega Slovenca napal in ga na ustno ugriznil. Zopet v drugem slučaju ugriznil je madjarsk dijak nekega uradnika, ki je mirno šel svoj pot. So se li v obeh slučajih zaukazale običajne opazovalne naredbe, o tem Zagrebški listi ne vedo povedati.

— (Da bi ploha ne vlačila,) prišla je v ponedeljek brdka gorenjska „dečva“ v Ljubljano, menda ženina iskat. Brez vsacega upanja ni bila, kajti nakupovala je vsakovrstnih stvari: lepo obleko, zimski ogrtač, ki bode poleg ženina skrbel za toploto, zlate prstane, zlato uro z zlato vežico in druge jednake predmete, ki naj bi olajševali že kanonični devici skok v sv. zakona jarem. Kaj bi tudi ne, saj je ženinaželjna nevesta precej petična, ima mnogo pod palcem. Po teti podedovala je mnogo, veliko stotakov pa ima še izza tistega časa v hranilnici, ko so na Gorenjskem kupovali svet za železnico. To vse pripovedovala je gostobesedna Gorenjka v g. Druškoviča gostilni in pri tem jako pogostem klicala vina. A noč ima svojo moč, novo vino pa tudi In šmentano novo vino razburilo je nevesti itak že razvnete možgane. Postajala je vedno zgovornija, ter ponosno kazala 9 velikih prstanov (pečatnikov), katere je natlačila na svoji roki. Mnogokrat pogledovala je na zlato uro, češ, da ne bi zamudila gorenjskega vlaka, naposled pa je iz nedrj potegnila listnico in razprostirala bankovce, mej katerimi je bil jeden tisočak, več stotakov, desetakov in manjših bankovcev. Oblastno poravnala je račun s stotakom. Z vsem tem razkazavanjem svojega imetka ni se menda rešila pepelnice sitnosti, ko treba vlačiti ploha, pač pa je vzbudila pozornost trojice postopačev Ljubljanskih, sedečih pri sosedni mizi. Ko je prišel čas, da treba na kolodvor, da se ne zamudi gorenjski vlak, dvignila se je tudi naša krasotica. Ob enem ž njo pa so se dvignili tudi omenjeni postopači, ki so že poprej najbrže dogovorili svojo „ordre de bataille“. Priljuden, kakor svetopisemski Samaritanj ponudi se jej hitro jeden za nosilca za mnogobrojne njene zavitke. Ponudba se vsprejme in milosrdnemu postopaču izroči se največji zavitek. Tako je korakala naša Gorenjka proti kolodvoru s postopačem, ostala dva postopača pa za njima. A nosilec zanašal se je preveč na novega vina moč ter zakonažljivo deklino speljal proti Bežigradu, kjer je bil baje določen glavni maskok. Pri Bežigradu pa se je Gorenjki tudi nekoliko zbistril um, videla je, da ni vse, kakor bi moralo biti na kolodvoru. Začne kričati na pomoč. Nosilec se prestraši, vrže culo v stran ter zbeži s tovarišema. Neki branjevec pokaže naši junakini pravi pot na kolodvor. A upliv novega Druškovičevega vina se še ni dal zatajiti, kar je poprej preplašeni nosilec v svojo korist uporabil. Stopi zopet k Gorenjki in ponudi se še jedenkrat za nosilca. Zopet dobo največji zavitek. Dobivši zavitek, popihal jo je v mesto. Naša krasotica kriči, a vse zaman. Zavitka in lopova ni bilo več, a tudi gorenjski vlak na vse te ovire več čakal ni, ampak bil je toli negalanten, da je bil že odkuril. Ni preostajalo drugega, nego vrniti se v mesto. Pri Druškoviči hranili so jej lepo denar in blago in napolnili jo na policijo, katera je stvar takoj preiskavati pričela. In jednega tička so kmalu dobili. Po noči pride v stražnico znan postopač ovajat, da mu je bilo v kavarni 10 gl. ukradenih. Policajem se je to čudno zdelo, kajti dotičnik ni bil tak, da bi kdaj desetak pot v njegov žep zgrešil. Dali so mu torej začasno prosto stanovanje, stvar pa dalje zasledovali. Kmalu so dognali, da je slepar zavitek, ki ga je Gorenjki odnesel, takoj zastavil, denar pa zaigral. Tudi druga dva tička bodo kmalu dobili, če jih že nemajo. Gorenjka pa bode po tem menda poučena, da ni dobro, kazati denar, prstane, tisočake in stotake, še manje pa, preveč se zanašati na novo vino, vesela bode celo, da se jej ni kaj hujšega pripetilo. Ploha pa jej za ta predpust ne odide.

— (Iz pred porotnega sodišča.) Včeraj je bil zatožen 24letni Luka Strojjan hudodelstva uboja, ker je v noči od 30. do 31. januarja l. l. Franceta Petača s polenom večkrat tako silno na glavo udaril, da je Petač vsled prizadetih ran še isto noč umrl. Rečeno noč so fantje v gostilnici pili in zaradi jedne smodke pričel se je prepir mej Krmelom in zatožencem. Strojjan udaril je Krmela z roko ploskama na usta. A prepir se je kmalu poravnal in Krmel šel je s Petačem iz krčme, katerega je, ker je bil Petač popolnem pijan in niti hoditi ni mogel, vodil za roko. Kar pridrvi že prav

blizu hiše Strojjan za njima s polenom v roki. Najprvo je hotel udariti Krmela, a ta je udarec odbil in zbežal, potem pa je zatoženec Petača večkrat s polenom po glavi udaril, da se je Petač takoj zgrudil na tla in je še isto noč umrl. Porotniki so krivdo potrdili in Luka Strojjan bil je obsojen na šest let teške ječe, poostrene vsak mesec s postom. — V tajni obravnavi je bil spolskega posilstva zatoženi 16letni Janez Žagar z Velesovega nekriv spoznan in zatožbe oproščen.

— (Mej Radgono in Ljutomerom) bode počenshi s 15. dnem t. m. vsak dan omnibus vozil.

— (Zgodovina fará Ljubljanske škofije.) Izdaje A. Koblar. Tretji zvezek: Zgodovina Šempeterske fare na Dolenjskem. (Spisal Ivan Šašelj, kapelan.) V Ljubljani. Založnik Anton Koblar. 1886. Natisnila Klein in Kovač. 53 str. V tretjem zvezku tega vse hvale vrednega podjetja podaje se nam obris Šempeterske fare na Dolenjskem. Knjižica deli se v naslednja poglavja: 1. Prirodnoznanjski in statistični obris. 2. Ob ustanovitvi fare. 3. Cerkev. 4. Duhovni pastirji. 5. Nekdanji dohodki vikarjevi. 6. Farovž in šola. 7. Odlični Šempeterčanje. G. Koblarja podjetje je vredno, da ga slovensko občinstvo prav izdatno podpira, da mu bode možno še z drugim nabranim in gotovo jednako zanimivim gradivom na dan.

— („Ljudske knjižnice“) dobili smo 2. in 3. snopič. Vsebinska: Iz mladih dni — za mlade ljudi. Spisal J. S. Gombarov. Pod tem naslovom priobčuje se cela vrsta mikavnih, mladini primernih povestij in kratkočasnic, katere bodo mlademu svetu zelo ugajale.

— (Vabilo na ples v kostumih,) kojega priredi Ptujška čitalnica dne 6. marca t. l. v svojih prostorih Narodnem Domu. Pri tej veselici svira vojaška godba 47. peš polka iz Maribora. Začetek ob pol 9 uri zvečer. Odbor.

— (Razpisano) je tretje mesto na trirazredni ljudski šoli v Mokronogu. Plača 400 gl. Prošnje do 31. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Beligrad 3. marca. Mijatović brzojavlja, da se je mirovna pogodba v Bukureštu podpisala.

Dunaj 2. marca. Vojni odsek soglasno sklenil, da se preide v specialno debato o narodnem opolčenju (črni vojski). Tekom debate izjavil je deželnoobrambeni minister, da je pripravljen dati vsakeršna pojasnila o predlogi. Potem razlagal je organizacijo črne vojske, ki ima biti pred vsem praktična. Ob sebi se umeje, da so osebe, za javno službovanje potrebne, narodnega opolčenja oproščene. Dopolnjevanje bode splošno, razvrstitev pa po teritorialni sistemi.

Baden-Baden 2. marca. Avstrijska cesarica Elizabeta z nadvojvodinjo Valerijo in spremstvom dospela danes dopoldne ob 9. uri 50 minut s posebnim vlakom semkaj. Cesarica stanuje v vili „Wilhelma“ in misli šest do osem tednov tukaj ostati.

Bukurešt 2. marca (po noči.) V današnji oficijalni konferenčni seji zjediniili so se odposlanci o vseh točkah.

Rim 2. marca. Kardinal Angelo Jacobini umrl.

Razne vesti.

* („Narodi dom“ v Olomuci) je že zagotovljen, kajti česki rodoljubi nabrali so v kratkem času v ta namen že 130.000 gl.

* (Castellar), slavni španjski politik napisal je v Madridskem listu „El Globo“ članek, v katerem jako simpatično piše za pruske Poljake, ostro napada kneza Bismarcka, Nemce pa nazivlje „robsko čredo“.

* (Velik rop.) Iz Budimpešte se brzojavlja: Preteklo nedeljo zvečer pridrlo je 40 roparjev v ravnateljstvo poslopje zlatega rudnika v Vulkoji blizu Salatne. Ravnatelj rudnika, ki ga ima sedaj v zakupu neka francoska družba, imenom Diterlin, rodom iz Alzacije, branil se je z revolverjem, a zaman. Roparji oropali so poslopje, vzeli 42 kilogramov zlata, vso blagajnico in ravnatelja soboj, katerega so drugi dan smrtno ranjenega na cesti našli. Dva nočna čuvaja sta izginila. Vladi se je rop takoj naznanil in vse mogoče ukrenilo, da bi prišli roparjem na sled.

* (Razstava v Barceloni 1887. leta.) V Barceloni bodo napravili prihodnje leto splošno razstavo (Exposicion Univerzal), katera se bode

otvorila meseca septembra 1887. Ker so bile vse dosedanje razstave v Barceloni mnogobrojno obiskovane od strani razstavjalcev, kakor od občinstva, upati je, da se bode tudi ta izložba dobro obnesla. Dopise v tej zadevi vsprejema in poročila daje: Oficinas de la Exposicion (Parque) Barcelona, ali pa: Direccion de la Industria harinera I., Maximilianstrasse šte. 3, Dunaj.

* (Koliko denarja je na svetu?) Na to vprašanje odgovarja angleški list „Economist“, da je na vesoljnem svetu 1884 l. bilo v prometu za 6.587,210.000 goldinarjev zlatega denarja, za 5.509,220.000 gold. pa srebrnega. Vkupe torej 12.096.430.000 gold. V tem računu pa še ni Kitaja in nekaterih manjših oddaljenih držav.

* (Vrednost afričanskih dijamantov.) Kakor poroča nek anglešk list, odposlalo se je iz Afrike po pošti v Kimberley od 1870. pa do konca 1885. leta 16.642 funtov ali preko 7¹/₂ ton dijamantov, kar daje 28.704.000 karatov. Ako računimo jeden karat povprek le po 30 šilingov, dobimo skupno vrednost 43.056.000 funtov šterlingov ali 430.560.000 gld avst. veljave. Če prištejemo tej ogromni vsoti še vrednost onih dijamantov, ki se neso poslali po pošti, nam je jasno, da je Kimberley prav prava „molzna krava“, katera daje podjetnikom preobilo in najdražjega mleka na tem božjem svetu.

Poslano.

Vsako more biti zdrav in doseči visoko starost, ako skrbi za svoje telo. Največ boleznii izvira iz krvi, tedaj je dolžnost slednjega, na to obratiti največ pozornost. Naš m preiskavanjem in dolgoletnim skušnjam se je posrečilo izumiti taka sredstva, katera hitro in brez zlih nasledkov čistijo kri, krepé njen pravi tok. Naša zdravilna metoda je priznana in je že bila večkrat odlikovana z redi in zlatimi kolajnami. Ozdravljamo z vspehom **boleznii, ki izvirajo iz spridene krvi (brez živega srebra), žalostne nasledke skrivnih navad, nadalje slabotno stanje, kožne boleznii, še tako zastarane rane, grinte, izpadanje las, trganje in revmatizem, vse ženske boleznii. Trakulje** odstranimo po posebni metodi, celo pri otrocih v malo urah. **Kilove** ozdravimo na racionalni način z našimi po novejših metodah napravljenimi pasovi za kilove, sicer počasi ali gotovo. Prosimo pošiljati zaupna pisma z obširnimi popisom boleznii s poštno značko za odgovor. (709-13)

Privatna klinika „Freisal“ v Solnogradu (Avstrija).

Tujci:

2. marca.

Pri **Stenu**: Witsch z Dunaja. — Labroisel z Buidimpešte. — Neuman iz Zagreba. — Geiringer z Dunaja. — Lachart iz Trsta.

Pri **Maltét**: Hochmuth z Dunaja. — Morgenstern iz Brna. — Pollak z Dunaja. — Pongratz iz Gradca. — Löwy iz Karlovca. — Trump z Dunaja.

Pri **avstrijskem cesarji**: Trampus iz Medvod.

Umrlí so v Ljubljani:

26. februarja: Friderika Hočevár, meščana hči, 2 leti, Gospodske ulice št. 14, za vnetjem možganov. — Martin Hribar, kolar, 67 let, Poljanski trg št. 5, za otrnenjem možganov. — Karolina Ferjan, ključarjeva hči, 3 leta, Poljanska cesta št. 18, za davico.

27. februarja: Jovana Godec, hišnega posestnika hči, 15 mes., Židovska steza št. 4, za vnetjem sapnika. — 28. februarja: Josip Trinhaus, delavec, 26 let, Ulice na grad št. 12, za jetiko. — Marija Ferjan, ključarjeva hči, 9 let, Poljanska cesta št. 18, za davico.

1. marca: Jera Jenko, uradnega sluge vdova, 59 let, Kapitelške ulice št. 13, za krvavenjem pluč. — Rihard Praedika, profesorjev sin, 6 let, Stari trg št. 17, za davico.

V deželnej bolnici:

26. februarja: Anton Debelak, gostač, 59 let, za spridenjem krvi.

27. februarja: Anton Gertman, gostač, 71 let, za starostjo.

28. februarja: Fran Celešena, gostač, 70 let, za plevritičnim eksudatom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 3. marca t. l.

gl. kr.		gl. kr.	
Pšenica, hktl.	7 54	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	6 27	Surovo maslo,	80
Jčemen,	5 05	Jajce, jedno	2
Oves,	3 22	Mleko, liter	8
Ajda,	5 03	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	5 10	Telečje	60
Koruza,	5 37	Svinjsko	56
Krompir,	3 51	Koštrunovo	36
Leča,	8	Pišanec	50
Grah,	8	Golob	17
Fižol,	9	Senó, 100 kilo	2 15
Maslo, kgr.	88	Slama,	2 15
Mast,	76	Drva trda, 4 metr.	7 60
Speh frišen,	52	mehka,	5 50

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
2. marca	7. zjutraj	736-43 mm.	- 9-4° C	sl. szh.	obl.	0-50 mm.
	2. pop.	735-01 mm.	- 4-0° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	733-17 mm.	- 4-4° C	sl. szh.	obl.	snega.

Srednja temperatura — 5-9°, za 7-8° pod normalom.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Zeleznikar.

Dunajska borza

dné 3. marca t. l.

(izvirno telegrafično poročilo)

Papirna renta	85 gld. 70	kr.
Srebrna renta	85	85
Zlata renta	113	90
5 ¹ / ₂ % marena renta	101	95
Akcije narodne banke	875	—
Kreditne akcije	295	25
London	126	05
Srebro	—	—
Napol.	10	01
C. kr. cekini	5	95
Nemške marke	61	75
4 ¹ / ₂ % državne srečke iz l. 1854	250 gld.	128
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	170
Ogrska zlata renta 4 ¹ / ₂ %	104	55
5 ¹ / ₂ % papirna renta 5 ¹ / ₂ %	95	40
5 ¹ / ₂ % štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	—
Dunava r. g. srečke 5 ¹ / ₂ %	100 gld.	116
Zemlj. obč. avstr. 4 ¹ / ₂ % zlati zast. listi	126	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	117	50
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	108	50
Kreditne srečke	100 gld.	179
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	117
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	207	50

Učenca

iz boljše hiše, ne pod 14 let star, ki zna slovenski in nemški, vsprejme takoj trgovec z mešanim blagom **L. Schwentner** na **Vranskem** pri **Celji**. (118-3)

Št. 14.324.

(122-1)

Razglas.

Zaradi oddaje gradnje novega poslopja za transenalno nastanjanje vojakov, oziroma bolnice za slučaje epidemij vršila se bode **20. dan t. m.** ob 10. uri dopoldne ustna ponudbinska obravnava pri podpisanim magistratu.

To se javno naznanja z dostavkom, da se bodo do imenovanega dneva vsprejemale tudi pisemne ponudbe in da so načrti, proračuni in stavbinski pogoji pri tukajšnjem stavbinskem uradu na ogled.

Mestni magistrat Ljubljanski,
dne 1. marca 1886.

Župan: Grasselli.

Učenec,

12-14 let star, z dobrimi šolskimi spričevali, vsprejme se v prodajalnico mešanega blaga. Sinovi revnih starišev imajo prednost. — Natančno pove upravništvo „Slovenskega Naroda“. (125-1)

100-140 oral

lepega bukovega pragozda,

ki se vkupe drži, **proda se takoj za sekaje.** — Kaj več se izve pri (119-2)

Fran Tieber-ji v Laškem trgu.

Umetno (50-11)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškanskem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja ploubovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckega mostu, I. nadstropje.

Anchor parobrodna linija

iz Trsta v New-York naravnost.

Odhod v 1. in 15. dan vsakega meseca.

Veliki prvovrzedni parniki te svetovnoznane v Avstriji jedino koncesijonirane linije vsprejemajo potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

Potniki naj se obrnejo na **Gergolet & Pogliaco**, glavne agente, **Via dell' Arsenalé šte. 2 v Trstu.**

Dobivajo se tudi vožni listki za vsa mesta Zjedinjnih držav po najnižjih cenah. (32-19)

Med v satovji

à Ko. 80 kr.

Garantiran pitanec

v škatljah po 5 Ko., Ko. po 60 kr., škatlja 30 kr., se pošilja po pošti proti predplačilu ali povzetji.

V škatlih na debelo ceneje.

OROSLAV DOLENEC,
svečar, (84-4)

v Ljubljani, Gledališke ulice.

Jednouprežen, pokrit Phaeton,
s kozlom, ki se da proč vzeti,
dobro ohranjen, — jednouprežen
Broom in 3 konjske oprave

prodadó se po ceni (110-3)

na Glavnem trgu št. 19.

Burgundsko vino.

To fino in dobro Burgundsko vino Ogerske (francoske trte), nasajene v obširnih vinogradih na Ogerskem priporočajo slavni zdravniki zaradi njegova milobe in izvrstnih svojstev pri želodčnih boleznih, pomanjkanji krvi, oslabljenji, diarrihoe in rekonvalescenci z izrednim vspehom. — Zdravilnica v Lindewiese (Slezija) uporablja to vino že več kakor 15 let in priporoča posebno kot okrepujoče pri rekonvalescenci.

Jedino zalogo za Kranjsko

ima (656-18)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Velika steklenica velja 80 kr., 10 steklenic 7 gld.

Po pošti se pošlje najmarj 5 steklenic.

LIPPMANN-OVI KARLSBADSKI ŠUMEČI PRAŠKI

izdelujejo se s pomočjo iz Karlsbadskih vodá dobljenih studenčnih produktov, imajo tedaj v sebi vse učinkujoče snovi istih in imajo tedaj izvrstne zdravilne kakovosti.

Slast vzbujajoče. **Vademecum** **Raba prijetna.**
Za prebavljenje. bolehaloče v želodec. **Upliv gotov.**

Neprekosljivo čistilo

upliva brez izjeme hitro in gotovo.

Prijetno, ceno in pripravno nadomestilo za alkalično-solninske rudninske vode, grenčice itd.

Zdravo!

Okrepjujoče!

Tedaj boljši, nego vsa hitro uplivojoča sredstva, pie, pastile itd.

Za predzdravljenje! **Za po zdravljenji!**

Zdravniško priporočano za domače in zimsko zdravljenje pri boleznih želodeca, črev, jeter, obistj in mehurja.

Dobro skušeno in mnogo iskano domače sredstvo

pri motenem in slabem prebavljenji, pomanjkanji slasti do jedij, slapu želodeca in črev vsled sedenja, zasliženji, slabosti po jedi, sitnem vzdigovanji in napenjanji, zgagi, bolečinah v želodec, ščipanju ali krči, navalu krvi, glavobolu, omotici, trdovratnem glavobolu, strjenji krvi, zlatej žili, nepravilnem izpraznenji, trdovratnem zapiranji in debelenji. **Cena** pušci 20 kr., originalni škatlji = 12 pušic = 2 gld. a. v.

Centralna zaloga:

Lippmann-ova lekarna v Carlsbad-u.

Pazi naj se, da ima vsaka posamična škatljica varstveno znamko in Lippmann-ov imenski počrk.

Dobiva se na Kranjskem v lekarnah v **Kranjji**, v **Ljubljani** (U. pl. Trnkoczy, lekar, H. Birschitz, lekar), v **Rudolfovem**, v **Radovljici**, v **Črnomlju**, kakor tudi v vseh lekarnah avstrijske države itd. (78-7)

Restitucijski fluid

pomnoženi, tudi

konjski cvet

imenovan,

rabi za drgnenje v krepilo udov pri konjih. Ta cvet, mnogo let po izkušenju živinozdravnikov in praktičnih poljedelcev glede učinka kot izborena skušen ter priznan kot najboljši zdravilen in krepilen, ohrani konja do pozne starosti, celo pri največjem trpljenji vztrajnega in pogumnega, zaburčuje otrplost konjskih udov ter služi v krepilo pred in v restitucijo (očvrstjenje) po kakem trdopolnem delu. Dalje rabi kot podpiralno in ozdravjujoče sredstvo pri pretegu žil, otekanji kolen, kopitnih boleznih, otrpnenji v boku, v križi i. t. d., otekanji nog, mehurjih na nogah, izvintjenji, tišanji od sedla in oprave, pri sušici i. t. d., s kratka skoro pri vseh vnanjih boleznih hibah.

1 steklenica z rabilnim navodom vred stane 1 gld. 5 steklenic z rabilnim navodom vred samo 4 gld. Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na deželo: (655-18)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.